

HÜCRE ÖLÜMÜ
KURSI ÇIKALIK

T.C.Y.A.

ANADOLU'NUN SÖZÜKARA, YİĞİT, MILİTAN,
KOMUTAN KIZI:

SULTAN YILDIZ

30 Mart 16-17 Nisan Devrim Şehitlerini Anma ve Umudumuzun Kuruluşunun 10. Yıl Coşkusu kutlama günlerindedir.

Kuşkusuz bugünler şehitlerimizi andığımız, onlarla konuştuğumuz, her andığımızda yeniden ve yeniden öğrendiğimiz günler...

Şehitlerimiz en güçlü değerimiz... Şehitlerimiz yaşamları ve mücadeleleriyle yol gösteren birer klavuz. Şehitlerimiz düştüğümüzde sarkısıki sarıldığımız, umutsuzluğa kapıldığımızda, bize güç veren yeniden ayağa kaldırarı en güçlü vefa duygumuz. Ve şehitlerimiz kanla yazılan bu destansı tarihin yapıları yaratıcıları...

Sultanımız da bu destansı tarihin içinde kahramanlaşan yaşamı ve mücadelesiyle tarihimizi zenginleştiren, toprağa düştüğünde halkımızı, yoldaşlarını derinden etkileyen bir gelin. Halkımızın karakızı, halkımızın gelini.

Sultan 1973 yılında Sivas'ın Kangal ilçesi Topardıç köyünde yoksul bir ailenin kızı olarak dünyaya gözlerini açar. Kürt milliyetinden, alevi inanca sahip yoksul bir ailenin kızıdır. Çocukluğu doğduğu köyünde koyunlarla kuzularla içiçe geçer. Ailesinin yoksulluğu öyledir ki, yeni bir elbise, yeni bir ayakkabı Sultan için büyük bir mutluktur. Bu yoksulluk içinde kendi yaptığı oyuncaklarla büyürken ailesi Adana'ya taşınır. Adana'da liseyi bitirdikten sonra kazandığı Edebiyat Fakültesini okumak üzere Gazı Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesine, Kırşehir'e gider.

Örgütlü mücadele bu yıllarda tanışada,

asil olarak çocukluktan beri devrimcilerle
ilgile büyülmüştür. Ablası bir dönem devrimci
mücadele içerisinde bulunmuş, Bunun yanısıra
akraba çevresinden köyünde devrimcilerle
karşılaşmıştır. Bu nedenle Sultan bizi bilir,
tanır. Kırşehir'de üniversitede Dev - Gençlilerle
tanır. Dev Genç örgütlenmesi içinde yer alır.
Kısa sürede militanlığı emekçiliği ve cabuk
kavrama yeteneği ile öne çıkar.

"Sultanı 1996 - 1999 yılları arasında Gazi
Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesinde okuyordu.
Sultanla tanışmamızda bu yıllar içinde oldu. Müca-
delerin, eylemlerin içinde tanıştık. Hep militan kiş-
iliğiyle öne çıkıyordu. Fizik olarak da yürek ola-
rakda hemen öne çıkıyordu. Ankara da merkezi
olarak düzenlenen bütün eylemlere Kırşehir'den
topluca katılıyorlardı. Eylemlere sadece genç-
lik değil, gençlik dışında halktan insanları da
getiriyorlardı. Özellikle çatışmaların çıkacağı
eylemleri hiç kaçırmazdı."

Sultan militan, direnççi olma özellikleri
yanında örgütlenme çalışmalarında doğallığı,
sabırı ve kararlılığı ile öne çıkar. Kırşehirdeki
örgütlenmenin güçlenmesinde, yaygınlaşmasında Sultan
ın emeği büyüktür.

"Sultan ile Kırşehir'de Adana'da geçen
zamanlarım. Öyle kara kara gözleriyle, öfkeyi
anlatan kaşlarıyla karşında. Harbidir sultanım.
Lafını esir gemez kim olursa olsun. "Böyle yön-
eticimi olur? Bir erkek örgütlememiş Kırşehir
gençlik'te bir kızlar var olmazki ama" derken
göreceksin öfkesini. Kendi payını da unutmaz
tabi. Eksik gördümü sayar dizer.

Kızılay'da 16 Mart eylemiydi. Sanırım 96'ydı baktım ilk gelen sultan. Hazır gülüşüyle ve gerçekten de en kalabalık onlar. Hatta aralarında erkekler var. "sonunda erkekte örgütledik" diyor gülerek. Gelen açıklamanın yapılacağı yere gidiyor. Gideyim dedim oda ne, bizimkilerin etrafı halka halka polis örülü. Yaklaşınca görülüyorki önde Kirşehir. Ankara'dan arkadaş ta orda bildiri okuyor. Sultan cebinden bildiri çıkarıp etrafa habire polislerin üzerinden aşağıya basın açıklaması dağıtıyor öyle güzeldi. Hemen sokuldum ki polis "Girsen kalırsın" diyor. Sultanın derdi ise "Pankartı acamayacağız, çok sıkışacağız, aşalım... Pankartı kaldırıp alıyoruz. Tok sesiyle sultan sloganları başlatıyor. Bekliyoruz saldırmalarını. Ama saldırı yok işte! Polis "B-açıklamasını okudunuz, sloganında attınız dağılın" diyor. Kararımız olmadığı halde "Yürüyeceğiz" diyoruz. Ona da bir şey diyemiyorlar. Yolda Kızılayı riskli bulup son anda vazgeçenler "Japamadınız herhalde gelin İHD önünde açıklama yapalım" deyince öyle sevimli bir havudu sultan "Yaptık tabii hemde en alısından" der.

Sultan buyullarda Kirşehirde faşist saldırılara karşı en önde mücadele edenlerdendir. Öğrenci gençliği sindirmek, gözdağı vermek amacıyla yapılan faşist saldırılara karşı gençliğin mücadelesini örgütler. Elde sopayla faşistlere karşı anladıkları dilden konuşanların başındadır sultan.

Hani bir laf vardır ya "Erkek gibi" der. Sultanda erkek gibi bir kızdı. Yigitti, korkusuzdu, Mertti. Açık sözlüydü. Aynı zamanda anadolu kadının taşıdığı bütün olumlu değerleri üzerinde taşıdı.

Bir gün Kirşehir'de faşistler solcu bir öğrenciyi döverler. Dev-Gençlilerin dışındada örgütlü kimse yoktur. Faşistlerin esas baskısında örgütsüz

kesimleredir. Dayak yiyen genç bu durumu Sultana anlatır. Sultan buna ask kızarı. Gençin kolundan tuttuğu gibi pasistlerin sürekli gittikleri kafede solğu alırlar. ~~Reislerinin~~ yakasına yapışır niye bizim arkadaşımızı dövünüz diye milletin içinde herhangi bir açıklamaya fırsat vermeden reislerini pataklamaya başlar. Sultanı pasistlerde "Dev-sol'cu kız" diye iyi tanırlar. Tanıdıkları içinde kimse ses çıkartamaz...

Sultan anadolu halkının olumlu değerlerini bağrında taşıırken bunu devrimci mücadele bütünlüştürmeye herkesi şaşırtan, ama aslında ülkemizde kadına düzen tarafından biçilen misyonu reddede. Güretili gözişkara, gözünü budaktan esirgemeyen bir yapısı vardır.

İşte budonemler Sultanın devrimcilikte kesin kararını verdiği dönemlerdir. Bir ömür boyu devrimcilikte terachini netleştirir. Ve bununla birlikte aldığı görev ve sorumluluklarda büyük. Kirşehir'de o dönem çıkarılan yerel gazete "Kızılırmak"ın sahibi ve yazı işleri müdürü olur. Bir yandan görev ve sorumluluklarını yerine getirirken diğer bir yandanda ideolojik donanımını güçlendirmek, eksiklerini giderbilmek için genelğin merkezi eğitimi programı içinde yer alır. Bu çerçevede yaz tatilinde istanbula gelir ve bir süre Armutluda çalışma yürütür. Ve artık sultan mücadelenin farklı bir alanında kavgayı solumaya başlayacaktır. Kirşehir'de yarattıkları ve mücadelesiyle tanıyan herkesi etkiler.

"Sultan"la 99 yılında Hacı Bektaş Etkinliklerinde karşılaştık. O sıralar Kirşehirdeydi. Bu sefer daha kiteselleşmişlerdi. Ve Kirşehir'de "Kızılırmak" adında genel bir gazete çıkarıyorlardı. Biz bir-birimizi görünce şaşırdık. Beni Vatan standında, O Kızılırmak standında "sen daha buradandımsın" diye birbirimize takılmıştık. Sultan cübalarıyla

Kirşehirdeki örgütlülüğümüz gelişmişti. Sonraki yıllarda Hacı Bektaş - Kirşehir civarındaki herkes bizi araya geldiğimiz de hep sultan'ı sorardı. 2000 yılındaki senliklerde sultan gelmeyecek diye oradaki insanlar üzülüp...!! Kavga'nın başkenti İstanbul sultanla, sultan İstanbul'la tanışır. Artık İstanbul vatanı dergisindedir. Ancak Anadolu'da büyümüş, anadolunun havasını solmuş sultan için İstanbul'a alışmak zor olur.

Yoz ilişkiler, dejenerasyon olmuş bir yaşam biçimi sultana uzaktır. Dobra dobra olmasını ister herşeyin. Özü-sözü bir olmayı, düşünceleri ve yaşamıyla doğallığı, sadeliği halkımıza yakışanı sever. Bana ters olan sultanada tersdir.."

"Sultanla uzun bir aradan sonra İstanbul'da görüştük. O'da benden 1 ay önce gelmişti. Anadolu'nun kültüründen kopup da İstanbul'a ilk geldiğinde biraz zorlanmıştı. İnsanları giyim, kuşamı, halve hareketleri bambaşka idi. Anadolu doğallığını koruyan, İstanbul'da yaşama had safhadaydı. Burada çok kızardı. Herşeyin doğal saf ve sade olmasını isterdi. Devrimcilikte öyle algılandı. Halkımız devrimcilere her zaman olağanüstü insanlar gözüyle bakar ya, sultan da öyleydi. Sağa-sola yalpalayanları sevmezdi. "Halkımız bizden ne bekliyorsa, devrimciler onun hakkını vermelidir" bakışı vardı. Şehitlerimizi hep örnek alırdı. Onlar gibi olmak isterdi. Ölçüsü hep şehitlerimiz olurdu".

1999 yılına Ekim ayında Vatan dergisinin çakışmasını, emekçisi, muhabiri, arşivcisidir sultan. Ezberci değildir. Bir şeyi olduğu gibi almadan sorgulayarak, düşünerek kavramaya çalışır. Doğaldır. Bilgiçlik, benbilirincilik onun yapısına tersdir. Bilmediğini açıkça ifade eder. Bundan utanmaz, öğrenmek ister. Aynı zamanda kavgacıdır, doğru bildiğinde ısrar eder. Karşısında kim olursa olsun konumu kariyer hesabı yapmaz. Doğru bildiğini

dobrodobra söyler Bu kendine olan güvenin geliş-
tirir. Yanlıpı, eksigi, devrimci kültüre uymayanı
soküp atarken yerine halktan, devrimden yana olanı
koyar. Bun yaşamıyla bütünleştirmeye çalışır.

Muhabirlik yaptığı dönemlerde örgütleyi-
ciliği, inisiyatif koyma yeteneği kendine olan gü-
veniyle herkese örnek olur. Cami önünde beyaz bir
başörtü ile dergi dağıtır, TV'lerden, gazetelerden
görüştüğü, tanıştığı muhabir, kameramanlarla sıcak
ilişkiler kurar. Bunu devrimci mücadeleye hizmet
etmesi noktasında geliştirmeye çalışır. En küçük
olanığı dahi ciddiye alır. Bu doğal bir kuruma
tağüsdür. Anadolu da kıt olanaklarla geçen
yıllarıda görmüştür. Sultan en upak bir olanağın
değerini...

2000 yılında F Tiplerine karşı başlatılan
kampaya sürecine kadar Vatan dergisinde mücadel-
esini sürdürür. Bu dönem devletin tutsağlar üzerinden
tüm bir halkı teslim alma saldırılarının yoğunlaştığı,
hücrelerde bu saldırısına hızla hazırlandığı, ~~bişne-~~
mdir. Dışarıda ki kampanya da asıl olarak ölümler
orucu direnişi öncesi kitleleri hapisханeler sorunu
etrafında en geniş demokratik muhalefeti örme
amaçlıdır.

Sultan kampanyanın yöneticisi, militanı,
emeklisidir. Kampanya sürecinde büyük bir pedak-
arlık, özveriyle yine en öndedir karakız. Bilir ki
yapılan her işin her eylemin, her toplantının en
küçük bir zamanı kaybının önemi büyüktür. Tersine
düşmanın lehine işleyen bir sürece hizmet etmektir.

Kampanyanın yeni başladığı dönemdi. Faali-
yetler yoğundu. Pratik eylemler ve koşturma zamanı-
mızın büyük çoğunluğunu alıyordu. Bugünlerde yapılan
bir değerlendirme ve işbölümü toplantısına katılan bazı
arkadaşlar işlerinin yoğunluğundan, yetişmeleri ger-
eken randevularından bahsetmişlerdi. Bununla to-
platıda öncelikli konular ele alınmış ve bunlar
bile tamamen bir saruca bağlanmamıştı.

Bu durumda toplantının bitirilmesi ve bir dahaki toplantıda bu konulara görüşülmesi sonucu karşısında Sultan patlamıştı. Hepimiz şaşırarak onun bu patlamasına. Toplantının bitirilmesine itiraz ediyordu Sultan. Toplantılara önemli olduğunu, oysa iş yoğunluğu vs denilerek bunun geçiştirilmeye çalışıldığı eleştirisini yapıyordu. Haklı ve yerinde bir eleştiriydi. Eleştiri kabul edilerek toplantıya devam edildi...

Böyleydi Sultan. Bir iş kafasına yatmadımı, yanlış bir şey gördümü sözünü esirgemezdi. Yanlıya ortak olmazdı. Sadece benim düşüneneğim, sadece benim söyleyeceğim demezdi..."

Sadece kendini, işini düşünmüyordu Sultan. Tutsak yoldaşlarını, hareketinin ihtiyaçlarını verdiği görevleri ve yapılabilecek her fedakarlığı düşünüyordu. Bunu kaparıya süresince militan, direnççi, emekçi olma vasıfıyla gösterdi.

"Tayadın yaptığı Ankara yürüyüşünde sorumlu arkadaşlardan biri sultandı. Biz aynı otobüste gidiyorduk. İlk otobüs bizim otobüstü. Yolda bizi durdurup kapıları kapattılar. Yolgüzergahını değiştirmemiz konusunda ısrar ediyorlardı. Sultan direksiyona yığılı bırakmıyor. Kudurganlar dakikalarca uğraştılar Karakızı sökmek için Yakalayınca da öldüresiye vurdular. Sultan ise slogan atmaya sürdürüyordu. Gözaltı sonrası sarıldığımızda "ama fazla sıkmayın" diyebilirdi sadece

Sultan denildiğinde ilk akla gelen özellikleri direnççiliği ve militanlığıdır. O'nun için pek çok olan özellik sayılabilir ama en fazla öne çıkanlar bu iki yanındır. Kampanyanın en önemli eylemlerinden birisi olan ilk Ankara yürüyüşünün bu denli başarılı olması ve gündeme oturmasında bu yürüyüşün yöneticilerinden olan Sultan'ın, direnççiliğinin kararlılığının ve militanlığının büyük payı vardır."

30 Temmuz'da başlayan 2 Ağustos'ta Ankarayı sarıyan yürüyüşü her anında, her

Çatışmasında, yürüyüşün kararlı militan bir kitle eylemine dönüşmesinde sultan ve yoldaşları vardır. Bu yürüyüş kitle eylemlerinin nasıl başarıya ulaşacağına örnek olan ve kampaya sürecinde önemli bir moral, motivasyon sağlama bir işlev görmüştü. İşte burada sultanın payı önemlidir.

Kampaya sürmekte iğerde tutsaklar ölüm orucuna dışarıda tutsak yakınları A.G. direnişine hazırlanmaktadır. Sultan hem Armutluda hemde Tayadın kampanyasının yöneticilerinden biridir. Devletin kampanyanın kamuya-yunda yarattığı etkiyi kırmak F. Tiplerine geçişin zeminini hazırlamak için çeşitli manevralara başvurduğu günlerdir. Hapishaneleri gündemden düşürmek sizi yalnızlaştırmak, halk desteğini kopararak saldırı maktı amacı.

Ve düşman saldırır. Aynı anda onlara hapishaneye 19 Aralık 2000'de katliam için girer.

Zor günlerdir... İğerde ve dışarda birçok duygunun bir aradayıştığı, alt-üst oluşların çok kısa zaman dilimine sığıdığı günler...

28 devrimci tutsak katledilmiş. 6 yoldaşıdır. İdini yakılmış bu günlerde öpkeyle doludur karakız. Yoldaşına daha bir sevgiyle, düşmanına daha bir kitle baktığı günlerdir...

Özveriyle, Fedakarlıkla, Vefayla - sabırın, acının hüznün birbirine karıştığı günler... Tabutlar taşınır birer birer - öcer beşer omuzlarda. Ev sevdiklerimiz, en değerlilerimiz inançla toprağa verilirken öpkemiz taksim sokaklarına taşar. Sultan bugünlerde Tayadla Armutlu arasında adeta melek dokunmaktadır.

Ve Gültekin KOÇ 4 Ocak 2001'de düşmanın beyninde patlar.

"Karakızın gözlerinin içi gülüyor, yüz hatlarına coşku, güven hakim oluyordu. Devrimin, devrimciliğin. F. Tipleriyle, katliamlarla, ölümlerle yok edilmeğe çalışıldığı günlerde Gültekin'le verilen cevap Karakızın yüzünde güller açmıştı. Ama bir yanı hüznü doluydu karakızın.

Yoldaşlarını düşünüyör, hücrelerde yaşadıklarını derinden hissediyordu. Bu günlerde yapılan bir değerlendirme toplantısında hissediyordu. Bu günlerde yapılan bir değerlendirme toplantısında sakinliği ve güven veren tavırlarıyla sanki herşey yeni başlıyor diyordu bizlere...

Evet herşey bir arlanda yeni başlıyordu. Dışarıda ailelerin sürdürdüğü AG'de artık yeni bir boyut kazanacaktı AG dışarıda ölüm orucuna dönüştü. Karakızın Armutlu ve direniş arasında bulunduğu mekân artık Armutlu merkezli olacaktı.

Sultan bu zorlu günlerde bir yandan da Armutluda mahalli olan gelişmesini yürütüyordu. Armutlu onun için çocukluğunun gelişiminin yaşandığı bir yerdir. Köyüdür, Adana'dır, Kirsehirin yoksul mahalleleridir. Yabancılık çekmez Armutluya. Tam tersine o Armutlu halkını, halk Karakız, gündün güne daha çok sevmektedir. Anadolunun sadeliği, doğallığı ile Anadolu kültürünün olumlu değerlerini bir yaşam biçimi haline getiren Karakız, Armutlu halkının güvenini kazanmakta zorlanmaz. Halkının yabancı değildir çünkü.

"Halk ona yabancı değildi. Yoksulların yaşam tarzına düşüncelerine yabancı değildi. Armutluda görev başladıktan bir sene sonra sohbet ediyoruz. Armutlu'ya anlatıyor. Sokakta yürürken bir müzik sesi duyuyor. Sonuna kadar açılmış sesi teyip'in... Sesin geldiği eve yöneliyor, bahçe kapısını çalıyor... Yar günü... Bahçede oturmuş kavaltı yapıyorlar. Evin babası tutsakmış... 8 çocuk var... Teyip'i sonuna kadar açık. Yarıçıplak 8 çocuk zeytin ve sarıyağı tabağının başına gömelmisler. Ninelere de yanlarında... Neşeliler istahla kavaltılarını yapıyorlar. Kiminin şacı başı dağınık kiminin donu yok, kiminin sümükleri okuyor. Boyboy 8 çocuk bir anne ve bir nine... Neşeliler ama civil civil... Teyip son ses... İşte bu tabloyu gözlerinin içi gülerken anlatıyor Sultan. "Bizde böyleydik işte" diyor "Sanki bizim oralar gibi" Mutlaka ve iaten anla-

tiyor sultan. Öpkesininde direnişçiliğinin de militanlığın-
ında, bağlılığında özü bu olsa gerek, Halk sevgisi

Karakız yaşamının tümünde halkın geldi-
ği acıları yoklukları yoksullukları yaşamış. Bu halkın
içinden gelmiştir. Halk sevgisi damarlarında. Yoksullu-
ğu acığı, horlanmayı, aşağılanmayı, insana değer
verilmeyişini yaşamıştır. Ve yokluk, yoksulluk içinde
büyürken yaşadığı hazzı, mutluluğu hakkında da görmüştür.

Devrimci olmasının nedenlerinden biride bu değildir ki
zaten, Güçlü bir adalet duygusu kaynağını buradan alır
Karakızda. Bulduğu her yerde adaletli olmaya önem vermiştir.

"Tam bir Halk önderiydi. Mahalli alana gestigia-
dede bunu Armutlu halkını günlüne taht kurarak kanıtladı.

Konuşması, oturuşu kalkışı, sorulara yaklaşımı... Sorunları
çözümü... Halkı tanımayan, halkı sevmeyen birisi bunu ba-
şaramazdı. Mahallelerde sorun her zaman çok yaşanırdı.

Hep "Bize eli sopalı birisi lazım" diyerek yönetici arkada-
şların nasıl olması gerektiğininde kendi bakış açlarına
göre dile getirirlerdi. Sultan bu konuda da örnek alınması
gereken bir yoldayızdır. İnsanların dilinden onlar, on-
larla nasıl konuşacağını çok iyibilirdi.

Armutluda Şupeli bir tipi kadınları toplayarak
sopalarla dövülmesini örgütlemişti. Sultan elinde sopa, ar-
kasında mahalleden kadınlar bu şahipeli tipi bir güzel
dövüşlerdi.

Sultan çalışan, uğraşan ve kendini adayan bir insandı.
Bunu her hareketinde görmek mümkündü. Yani öyle yapmacıksi-
zdi ki, kendi yalınlığında bunu gösterirdi. Sultanı hatırladı-
kça onun tanı olarak bir Anadolu kadını olduğu aklıma
geliyor. Köyümde gördüğüm kadınların. O emekçi
kadınlarımızın. Örgütlü olanı gibi gelirdi bana. Duruşu
ve davranışlarıyla bir Anadolu kadını - kızıydı..."

Devlet Cumhuriyet tarihinin en büyük katliamı-
nı 19 Aralık da halkı devrimciler teslim olmak için
yapmış ama direnişi kıramamıştı tutsakları teslim ala-
mamıştı. İçerde birbir ardına yeni ölüm orucu ekipleri
yola çıkıyor. dışarıda ise dönmeşlerini sürdürecektik

hiçbir kitle örgütü, parti-senkada olmadığından Tayad'lılar direnişlerini Armutluda Şenay Hanoglu'nun evinde sürdürmeye başlarlar.

Armutluda günler ilerledikçe direniş ve sultan etle tırnak gibi olmaya başlar. Sultan bir yandan direnişçilerin ihtiyaçlarını karşılamaya çolupur, bir yandan mahalledeki görevini ve F Tiplerine karşı mücadelesini sürdürür. "Yine yöneticisi, örgütleyicisidir, direniş sürece."

"İnsan ilişkilerinde onun doğallığı, candan ve leten tavırlarıyla herkes tarafından sevilirdi. Aydın, K. burjuva özentisi yoktu. Kullandığı dil halkın diliydi. Kadın yoldaşlarına bile "bacım" diye hitap etmesi onun bir özelliği olarak anılır.

Sultanın bir diğer yanıda kadınlara karşı aşağılamaya yönelik tavırlara karşı tahammülsüzlüğüydü. Hatta bu türlü yapılan şakaları bile hoş karşılamazdı. Mesela genellikle Tayad'lı anaların pedal yanlarından kaynaklı yaptıkları "oğlumuzu daha çok seviyoruz" gibi şakaları bile ciddiye alır. Bu şakaları yapar kızardı. Güçlü yanlarından biriydi kadın gururu..."

Sultan bu gururu Armutluda direnişte olan kadın yoldaşlarında ve özellikle Hülya ablada görmüş ve ayrı bir sevgi, ilgi göstermiştir. Gülsüman Analdan, Şenay abladan, Canan ve Zehradan öğrenmiştir. Karakız, Hülya ablanın özel bir yeri vardır. Dobra dobralılığı, aak sözlü oluşu, örgütlü olmayışı ama bir örgütan gibi olan tüm özellikleriyle hülya abla, sultanın kufasında, yüreğinde "olan halktır."

"Hülya abla Sultan tain "Anadolu kokuyor sultan" derdi. Çokseverdi karakızı. Karakızda onu... Benim gördüğümü kadarıyla sultan, Hülya ablaya baktığında kendini görüyordu. aslında. Alevi inanca sahip olması, bu inancı ilericici özelliklerini bünyesinde barındırması, doğallığı, dobradobra oluşu, giyimi kuşamı, yaşadığı yoksullukların aynı oluşu... Hatta Hülya ablanın ana-dolanon bir aak yerinde karakızın yaşadıklarını yaşaması... Adalet duygusu..."

Karakız doğal vepakatçisiydi Hülya ablanın. Büyük bir sevgi ve saygı duyardı. Ne zaman onun yanından geldiğini görsen gözleri derin bir sevgi ve saygıyla hepıftende ıslak olurdu. Ne o hülya ablanın geliyorusun dediğimde "öyle sessiz, sade ve kararlı direniyor ki" der ve o gün yakaladığı söyleyi verirdi. Hülya ablanın son günlerinde tüm yoğunluğuna rağmen yanibaşındaydı.

Armutlu ilk şehidizi, Gülsiman Ana ile vermişti. Ve bir anda bir çok kesimin ilgisini Armutlu'ya çevirmişti. Senay ablanın şehitliği ile bilinçli dahada arttı.

Şehitlerimizi örnek olmasının yanında sultan Armutludaki tüm caneye hazırlıklarında vardır. "

"Armutluda Şehitler vermeye başladığımızda, Şehitlerimizin layıkıyla uğurlanmasında sultanın emeği büyüktü. Ama şehitlerimizin uğurlanmasında kimi eksikliklerde yaşanmıyor değildi. "Ne yapayım anca bu kadar oluyor, elimden bu kadarı geliyor" diye asla düşünmezdi. Bu sorunlarında çözümünü yine kendisi bulur, pratikte de bunu gösterirdi.

Hangi şehidimizi tom hatırlamıyorum ama bu sorunların çözümünü lain cenazelerde iş bölümünü netleştirmişti. Basınla kim ilgilenecek, pankart ve dövizleri kim ayarlayacak, kurulumlarımızı kim harekete geçirecek, aile ile kim ilgilenecek, cenazenin yıkılmasından, toprağa verilmesine, yürüyüşten, anma programına, yemeğine değin tüm bunları netleştirirdi. Ve karakız işini sansa kendiliginde derinliği bırakmaz deretler, yardımcı olurdu. Mekanik değildi, "bu senin için niye yapmadın" demez pratikte yalgösterir, öğretir, eğitirdi ve eleştirirdi... Yapılan değerlendirmeler toplantılarında yeniden ve yeniden üretir, akan akıllıklara çözüm bulurdu. Ve tüm bu işlerde de en fazla sorumluluğu yine karakız kendisi üstlenirdi."

Direnış iatere ve dışarda şehitler vermeye başlar. Devletde zorla müdahale işkencesinin yanına

SULTAN YILDIR 2

tahtıye rüşveti manevrasını ekler. Ama bu manevrada onu varan bir silaha dönüşür...

"Pahlıye edilen direnişçilerin, gazilerin Armutlu'ya gelmesiyle Armutlunun havası daha bir değişmeye başladı. Ziyaretler yoğunlaşmış, basın, TV'ler daha fazla ilgi göstermeye başlamıştı. Önceleri bir olan direniş evi de 2-3-4'e çıktı... Artık her bir direniş evi kendi başına bir ilgi adığı, direnişin bir mevzisi, cesaret, inanca, kararlık taşıyan birer boran yavasuydu. Tüm bu gelişmeler Armutluda yeni görev ve sorumlulukları beraberinde getirdi. Karakız yine en öndeydi. Büyük bir aşku, mistiklik ve özveriyle direniş evlerinin ihtiyaçlardan, direnişçilerin ihtiyaçlarına, onlarla ilgilenmekten, basın, TV ile ilgilenmeye, rapakotailerin düzenlenmesinde tüm ihtiyaçlarına karakız ustaca direnişi önyöndü. Bir bakmışsınız elinde direniş evlerinin ihtiyaçlarıyla karşınıza çıkar. Bir bakmışsınız karakız bir evin önünde halkla sohbet ediyor, sorunlarını dinliyor, aşkum için uğraşıyordu. Daha sonra karakız direniş evlerinin güvenliğinden rapakotailerin düzenlenmesine kadar tüm kabasıyla bizlere örnek olmuştur. Armutlu ise artık bir direniş mahallesiydi."

Armutlu geçekandı direnişlerinden, zulme karşı mücadeleden sonra şimdi de bir direniş mahallesi olmaya başladı. Direniş sınırları bu dönemde yavaş yavaş kırmaya başlamıştı. Aynıanda Armutlu adını adım kusatılmaya bağlandı. İlk dönemler kimlik kontrolü ile gelen-giden ziyaretçiler rahatsız edilmeye başladı. Direnişle birlikte yapılan bir çok etkinlik önemli bir ilgi görmeye başladı. İnsanlar bu etkinlikler ve direnişçiler için Armutlu'ya alın etmeye başladı. Sultan bu sürecinde emeklisi güze görünmeyen yöneticisidir. Canan ve Zehranın şehitliğinin ardından polislin kusatması da artar. Kimlik kontrollerini gözaltına dönüştür. Bunu üzerine direniş mahallesinde güvenlik nöbetleri yeniden düzenlenir.

"Sultan nöbet sisteminin nasıl olacağından, nasıl bir işleyişi olacağına, kimlerin düzenli nöbet tutacağından hangi noktalarda nöbet tutulacağına kadar

herşeyi örgütleyendi. Denetler, baş kaldığında ilk is olarak nöbet sorumlularıyla görüşür, gelişmeleri öğrenirdi. Düzenli bir iletişim, haberleşme ağı oluşturmuştu. Nöbetçilerin ihtiyaçlarıylada bizzat kendisi ilgilenirdi. Düşmanın attığı ve atacacağı adımları iyi hesaplar buna göre nöbetçilerle bir nevi eğitim yürütürdü. İşte bu günlerde Sultan düşmana direnişi kırmak için her yolu deneyeceğini biliyordu. Sultan mahalleyi iyi tanıyan yaşlı ve gençlerle konuşur, deneyimlerini öğrenirdi. Onlarıda mahalleyinin düşüncelerini alır, bunları kafasına not ederdi. Pratik icinde öğrenen öğretendi sultan. Düşmanı işi ciddiye alırdı. Aldığı sorumluluğun ciddiyetini, ağırlığını hissettirirdi..."

Armutluda birbirini ardına Şehitler verilmeye başlanır. Sevgi ablanın Şehit düşmesi ile armutluda yeni bir süreç başlar. Sevgi ablanın cenazesine binler katılmış Sansür duvarlar iyice kırılmıştır. Armutlu tam bir ablukaya alınmaya başlanır. Ablukayı dağıtmak için yapılan çalışmalarında Karakız vardır."

"Sevgi ablamız herkesi derinden sarmış, yitginlerin, inancsızların beyinlerinde fırtınalar koparmıştı. Şehit düştüğü evin özü ana-baba günü gibi kula balıklık Karakızda oradaydı. Biz evin içindeydik. Karakız hiç konuşmadı evde. Sevgi ablanın kullandığı tüm eşyaları topladı, özenle paketler haline getirildi. Saygı duruşunda bulundu, alınından öptü ve evden çıktı.

Hava karardıktan sonra Sevgi ablanın naaşı geniş olan balkon duvarı kısmına yerleştirildi. Direnişçiler ve yafakataçiler balkonda toplandık. Önce saygı duruşları yapıldı tek tek. Direnişçiler zafer yemini ettiler. Evin önüne ise yavaş yavaş insanlar toplanmaya başlıyordu. Sultan o kadar işin arasında öyle dikkatliydi ki direnişçilerin üşüdüğünü farketti ve buna çok kızdı. Sevgi ablanın cenaze hazırlıklarına hepsini ayarlamış ve akşam direnişçilerin yanına gelmişti, öyle üşür halde onları bulunca hemen yelek, hırka, kazak ne varsa

yetirilmesini istedi. Ve direnişçileri üslmekten kurtardı. Gece herkes evine çekildiğinde repakatai ve sorumlu arkadaşları bir güzel fırçalamıştı."

Armutluda ablukayı dağıtmak için "Bir" karanfil Al da gel" kampanyası ve şehitli etkinliklerde örgütlendir. Sultan kampanya ve etkinliklerin örgütlenmesinde etkinliği pratik görüşleriyle direnişin teorit edilmesini önleme çalışanların başındadır.

"Hiçbir toplantıyı, görev ve sorumluluğunu aksattığını görmedim karakızın. Bazen sohbet ederdik. dirneis evlerinde, sokakta yakılan ateşlerin başında Yurgun düşmüştür, gecenin bir yarısıdır. dinlen artık sultan derdim, yarın yeni bir gün başlayacak uyumalısın derdim. Öyle güzel gülmseyerek "Sen bırak şimdi bunlar" diyerek direnişçilerde, nöbetai arkadaşlarda gözlemlediği güzel yanları ballandıra ballandıra anlatırdı. Mutlu olurdu bundan ve soalarını yana atardı böylesi anlarda karakız. Onun sıkıntılı, keyiflimi olduğunu anlamak için bir gözlerine birde gözleriyle o anki tavırlarına bakardım. Yonulmak nedir bilmeyen bir enerjiye sahipti. Bu yanıylada hep örnek olmuş, motive etmiştir bizi. En zor günlerde başın en kalabalık olduğu zamanlarda ustaca her işin üstesinden gelirdi..."

Polis artık karanfilleri gözaltına alacak kadar sabırsızlanmaya başlamıştır. Gözaltına aldığı ziyaretçilerle Armutluya saldırı mesajları yollarlar Tutsaklardan armutluya gelen mektup - kartlar karakolda "gözaltında"dır... Sultan için herşeyden önce ilkin "direniş ve direnişçilerin güvenliğidir."

"Aslında Ümüř'ün cenazesinden daha önceleri saldırı bekliyorduk ve bana hazırlamıştık. Heran birkat kurmaya hazır bir alt yapıımız vardı. Sultan tüm bu hazırlıkların sorumlusu olan yoldaşımızdı. Nöbetçi toplantılarında da herşeyden önemli olan direnişin, direnişçilerimizin güvenliği anlatılırdı. Saldırı anında nasıl cevap vereceğimizi, neler yapabileceğimizi

sorar, öneriler toplar buna göre önlemler geliştirirdi. Temel karar ise saldırı olursa barikatlar kurulacak ve direnilcekti "

Sevgi ablanın ardından Osman Amca şehit düşer şehitliklerinin arasında tam 1 ay vardır. Neredeyse saati safine tam bir ay. Bir ömür boyu devrimciliğini simgesi iki değerli kahramanımızın ardından herkesin dilinde onlar ve bıraktıkları izler vardır. Şuittan onları gözlemlemiş son anlarında kadar kahramanlaşmalarını an an izlemiştir. Sultan şehitlerimiz direniş boyunca öne çıkan tüm yanlarını örnek alır.

Eyül ayının ilk haftası Gülay Kavak'da şehit düşer Gülayın şehitliği direnişçileri şarmıştır. Gülay yoldaşlarına güzel bir çalın atmıştır. Zeynep ve Ümüştün, Zeynep'in şehit düşeceğin bekelediği bir anda Gülay öne geçmiştir.

Gülay'dan bir hafta arayla Ümüştü şehit düşer.

"O gün her şehidimizi uğurladığımız gibi Ümüştüde uğurluyorduk. Biz Osman amcanın direniş evindeydik. Osman amca şehit düştükten sonra cemevinin arkasında olan direniş evine onun adını vermiştik. Direnişçilerimizi hazırladık. Ümüştün ardından kitle öpkeli sloganlarla yanımıza yaklaşıyorlardı. Ev'in bahçesinde meşahaleler yakarak karşıladık Ümüştümüzü. Gündüzdü ama meşahaleler devrime meşhale kadınlarımızı simgeliyordu. Ümüştün tabutu yanımıza kadar geldiğinde yüzünde kızıl bir duvak gördük. Direnişçilerimiz gelinimize kurşunlu atlar ve saygı duruşunda bulundular.

Ümüştü uğurladık. Bahçede doğal bir sohbet ortamı kuruldu. Hava güneşli ve güzeldi. Bir anda çaylarımızı yudumlariken yolun alt kısmında telaşlı ve öpkeli koşarak gelen arkadaşları gördük "Saldırdılar" diyorlardı. Onların Saldırdılar demestyle aynı anda hem saldırıya uğrayıp geriçekilen

insanlarımızı hemde panzerlerin direniş mahaltesine girdiğini gördük insanlarımızın kafası yüzü kanlar içindedi. Yaşlı analarımızın kolları kapaları kırılmış kanlar içindedi. İlk anan telaşı yerini hızla barikatların kurulmasına ve slogan seslerine bıraktı. Bulduğumuz direniş evinin üç cephesinde açık ve müdahaleye çok avantajlıydı. Bir yandan direnişçilerimiz saldırı durmaz, müdahale edilmeye kalkılırsa kendilerini yakacaklarını, kameralarda tüm dünyaya ilan ederken bir yandanda diğer direniş evlerinden haber almaya ve uygun bir biçimde direnişçileri daha avantajlı olan diğer evlere taşımaya çalışıyorduk. Sultan öpkeli, kızgın kin doluydu. Direniş evine geldiğinde durumu anlatık. Birlikte durumu önce iyi olan, yürüeyebilen direnişçilerimizi evden çıkardık. Yürüyecek durumda olan direnişçilerimiz için araba ayarlanacaktı. İşte o anda birden panzerler tekrar üst taraftaki bakkalın aradaki kitleye saldırıya geçti. Evin önünde olan kitlelerimiz öpkeli ve kararlı slogan atıyor, taş topluyordu. Buradan çekileceğimizi söyledik sorumlu arkadaşlara ve üst tarafa çatışmanın yaşandığı bölgeye yönelmelerini sağladık. Ben yürüeyebilen direnişçilerimizle Gazilerin direniş evi dediğimizi refakatçilere teslim ederek çatışmanın olduğu bölgeye yönelmişti. Direniş evinin önüne geldiğinde direnişçileri yanlış eve götürdüklerini anladık. Onları alıp Şenay ablanın evine götürdük. Çatışma ise dursun ali bakalin orada sürüyordu. İşte tam bu sırada telefon çaldı. Bu anı hiç unutmuyorum. Karakızın sesini ilk kez bu kadar heyecanlı, telaşlı duyuyordum. "Direnişçiler... Yokk Ahmet onları kaybettik. Ailelerini kaçırdı. polisleri, ne oldu onları bulmalıyız" diyordu. Direnişçilere zarar geldiği düşüncesi onu telaşlandırmıştı. Bir yandanda telefondan panzer sesi, slogan sesleri, taş sesleri geliyordu. Onu rahatlatmaya çalıştım ama berde etkilermişim. Tamam sultan biz srayacağız diyebildim. Bir süre

sonra direnişçileri bulmak için bir ekip kurduk. Kısa bir süre sonra rahatladık. Repakatçiler ilk ana etkisiyle, o atmosferle direnişçileri elle taşıyarak güvenli evlere saklıyorlar. Direnişçileri elle taşıyarak güvenli evlere saklıyorlar. Direnişçilerin getirildiğini Karakıza haber verdim. "Bulduk dedim. Sevindi durumlarını sordu, selam söylememi istedi ve bekliyoruz saldırılarını dedi"

Bu sırada düşman çevik -özel tim vs yığınağı yapmış yeniden saldırıya geçmişti. Kararımız çatışa çatışa direniş evlerinin önünde toplamaktı. Öylede oldu. Ve asıl çatışmada direniş evlerinin etrafında yaşandı. İki ayrı bölgeden geliyordu düşman. Dursun Ali bakkalın aradaki düzyoldan panzerlerle, baltalımandaki yokuştan çevik ekipleriyle...

Sultanı çatışmanın militanı, komutanı, savaşçısıydı ve onun militanlığını, pratik zekasını, komutanlığını o gün orada olan herkes yaşayarak görmüştü. Panzerler kurduğumuz barikatları dağıtıyor direniş evlerinin olduğu sokağı boydan boya turluyor, su sıkıyor geri çekiliyordu. Amacı direniş evlerini koruyan bizleri dağıtmak ve evlere girmekti. Bu sahne tam hatırlamıyorum ama 2-3 kez tekrarlandı. İlkinde pazer birşeyi yapmadan barikatları dağıtıp geri çekilmişti. Sultanın pratik zekası tam o anda çatışmanın ortasında kendini gösterdi. "Tekrar kuruyoruz barikatları arkadaşlar" demesiyle dakikalar içinde yola yeni barikatlar kuruluyordu. İnsiyatip koyma yanıylada örnekti sultan. Panzer tekrar geldi. Sultan bu sefer ise pazerin taştan etkilendiğini pak etti. "Arkadaşla taş atın taş! Molotofu, sopaları bırakın panzer taştan etkileniyor!" demesiyle onlarca elden yüzlerce taşlar panzerin adımladığı her metre karede vücuduna öldürücü darbeleri vurdu. Ve bir daha gelmediler panzerle. Saatler ilerlemiş hava artık kararmaya yüz tutmuştu. Alt yoldaki çevik ise kafasını çıkaramıyordu adeta. Her çıktıklarında taşlar

yağıyordu çünkü. Bir adım ilerleyememişlerdi. Düşman akşama doğru bu defa önde panzer ve gaz bombası ekipleri arkada düzenli sıra halinde kalkanlı çevikleriyle çok yavaş hareketlerle gelmeye başladı. Onları görüyorduk. Amaçları gaz bombası ile güten düşünüp, panik yaratıp kitleyi dağıtmak panzer ve çevikleriyle evlere girmekti. Karakız burada da komutan olduğunu gösterdi. Kitlemiz polis bu taktigini anlamamış dağlık bir biçimde gaz bombalarının etkileriyle taş atmaya başladı. Sultan ise onların girmeye çalışacakları yolun yokmuş aşağı olan en zor kısmına barikat kurdu. Ve en savaşçı olanları buraya yerleştirdi. Yoldan görünmeye başladıklarında molatolar, taşlar yağmaya başladı, sloganlar hiç susmuyordu. Sultanda en önde taş atıyor, slogan atıyor, kitleyi yönlendiriyordu. Ve düşman giremeyeceğini anlamış kararlılığımız karşısında bölgeden çıkmıştı.

Sultan çatışma biter bitmez hemen nöbetçileri toparlamayan ve düşmanın olası bir saldırısına karşı düzenli bir direnişi örgütlemeye yönelik adımlar atmaya başladı. Barikatlar sağlamlaştırıldı. Düşmanın olası bir hareketlenmesini görebilecek yerlere telefonlu nöbetçiler yerleştirildi. Ve gece onu göremeliydiniz. Düşmanın püskürtmenin moreli koşkusu herkeste vardı ama karakız bambaşkaydı. Halayların başında sohbetlerin ortasında, ateşin başında bu neşesi göze açılan şırıyordu. Ayrıca yaralı ve çatışmadan etkilenen arkadaşları da tek tek ilgilendi. O gece bir kurmay, bir birlik komutanını "nasıl olması gerektiğini Karakız göstermişti bize..."

Sultan bu zorlu ve çetin günlerde direnişin güvenliğine daha fazla yoğunlaşır. Ama diğer görevlerini aksatmaz. Öne çıkan ise direnişin güvenliği olmuştur.

"Son anda barikatlarımızı yine kurmuştu. İlk kez Yıldız Gemicioğlu kaarrıldığında barikatlar kurulmuştu. Direnişçilerimiz herhangi bir müdahalede kendilerini, yakacaklarını, bunun sorumlusunun devlet

Olacağını açıklamışlardı. Sultan sorumlu yoldaşımızdı. Yine öğrenen ve öğretmendi. Saldırı esnasında yaşananları gözden geçiriyor, çıkan aksaklıkları değerlendiriyor ve direnişin güvenliği için herkesin önerilerini, düşüncelerini öğreniyor, dikate alıyordu. O artık herkesin Sultan ablası olmuştu. Bu saygıyı çatışmalardaki cesareti, militanlığı yanında, herkesle ilgilenmesi giyim kışanını favırları, sorunları çözümedeki ustalığıyla elde etmişti. Belki bir gün içinde anlarca kez çok küçük hatta kendi aralarında çözebilecekleri sorunlarını sultan ablalarıyla konuşarak çözmek isterlerdi. Sultan yoğunluğunun arasında sabırla, değer vererek onları dinler, eğitir, öğretirdi. Barikatları uzun süre tutma taraftarıydık. Ancak bunu öyle bir yapmalıydık ki Armutlu halkıda günlük yaşamına devam ederken her an saldırı psikolojisinden çıksın. Bu konuda yapılan toplantılarda değerlendirmelerden sonra karakıza önerisi olan direniş evlerinin önündeki barikatlar dışındaki barikatların her an kurulabilecek şekilde kaldırılması ve her barikat noktasında düzenli geceli - gündüzlü nöbet tutulması kararlaştırıldı. Armutlu artık bir direniş okulu, sultan bu okulun öğrencisi ve öğretmenlerinden biriydi. Pratik içinde yaşanan onlarca olumsuzluğu bir eğitime dönüştürmesini çok zekice başarıyordu. Armutlu halkıyla sokakta yapılan direniş üzerine sohbetlerden tutunda, barikat nöbetçileri arasında yaşanan hakimize zarar vermedeki eksiklere kadar karakız yaşamın içinde öğrenir - öğretirdi.

Armutlu halkıyla direnişçilerinde olduğu açık havada sokakta yapılan toplantıları önceden örgütleyerde sultandı. "Neden ölüm orucu" sohbetini örgütlemişti karakız. Bu sohbeti canlı, tartışmalı ve iki gün üst üste sürdürdü. Sultan "Neden ölüm orucu, neden ölüm üzerine kurulu bir eylem sorusunu tesadüfen sevmemişti. Armutlu halkının içindeydi, onları iyi tanıyordu. Halkla yaptığı

sohpetlerde bu soruyu çok duymuş halkın direnişin neden bu biçimde sürdüğünü bilince çıkaramamasına vakıf olmuştur. Ve işte tam bu nedende böyle bir sohpetle halkı bilgilendirmektir amacı. Elinde megafonla onu halka seslenirken görmek, mutluluğunu, doğallığını, heyecanlanmadan bir bilgece vurgulu konuşmasını dinlemek bambaşka birşey... Bu toplantılara katılım yüksek olmuştur. Direnişçilerimizin konuşmaları esnasında halktan insanların göz yaşları dağtığını tanık olduk. İşte sultan buna gülüyordu. Onu tanımayanlar bu gülüşün anlamında kolay kolay anlayamazlar. Belki dışarıdan onu tanımayan birisi "Şuna bak insanlar duygulanıp ağlıyor oda bu tabloya gülüyor" diyebilir. Ama işin aslı ve sırrı hiçde öyle değildir. O toplantılarda bulunan insanlarla tektek kimbilir yüzlerce kez sohpet etmiş, çaylarını içmiş, yemeklerini yemiş, evlerinde kalmıştır. O halkını tanır. Halkıda onu. O gülüş halkına hissettiği duygu ve düşüncelerde yanılmadığını gördüğünün resmi dir. Halka verdiği değer o gülüşlerdeki sevgide, güvende gizlidir.

Bir gün elinde bir piknik çadırı getirip barikatçılara kullanılması için vermişti. Çadır çok güzeldi. Halktan bir insandan almıştı. Nöbetçilerin uşumemesi, geceleri dânişümlü dinlenebilmeleri için rica etmişti ve onu kırmazlardı... Birkaç gün sonra ise çadırın üzerine çeşitli sözler yazıldığını görmüştük sultan buna kızdı ama bunu bir eğitime dönüştürmek istiyordu. Halkın bize olan güveni, devrimcilerin böyle bir emaneti her kullanmayacağını bunun nelere yol açacağını anlatacaktır. Öncelikle çadırı söktürdü, iyice yıkanmasını istedi. Yıkanıldıktan sonra gördük ki yazılar kalkmamış. Karakız akşam çadırın olduğu yerde toplantı olacağını söyledi. Tüm nöbetçileri mahalleye ziyaret için gelen arkadaşlarla yer değiştirerek çadırın arada toplanacak. Neden bir devrimci bir malzemeyi hor kullanır bunu tartıştırdı. Sorun halkın yada bizim olmasındanda öte o malzemenin nasıl

kullanılacağıydı. Bu konuda nöbetçiler bir özleştiri yaptılar. Daha sonra ise kurakız halkın bize güvenerek teslim ettiği herşey için bir perspektif sundu. Ama bunu catapatlı sözlerle, anlaşılamayacak bir dille değil herkesin anlayacağı, kapasinde canlandıracağı bir yakınlıkla anlattı. Nöbetçiler başları öne eğik ne yaptıklarının ciddiyetini yeni kavramanın verdiği ruh haliyle doluydular. Ama sultan bu eğitimin onların kişiliğinde kalıcı olması için birde ceza gerektiğini biliyordu. Bir çok arkadaşımız bunu söylediğinde şaşırırmıştı. Sultan ise genelde deneyimsiz, politik bilinci geri olan arkadaşalarını eğitmeyi istiyordu öylede yaptı.

Direniş 1. Yılı doldurmak üzere kararlılıkla sürer. Armutlu ise artık tüm dünyanın gözlerini çevirdiği, heyetlerin birbiri ardına bu destansı direnişi yakından görmek tarihe net düşmek için gelip - gittiği bir direniş odasıdır. İstanbulun bir çok bölgesinden, anadoludan gruplar halinde direnişçi destek ziyaretleri günlük rutin bir hal almıştır. Alanut 1. yılı gereken kararlamaya hazırlanmaktadır.

Şehitler vermeyede devam eder direniş ümüsün ardından Abdulbari Yusupoglu barikatların arasında güneşe uğurların. Armutlu düşmanın tüm hesaplarını bozmuş, direnişin bir çekim merkezi olmuştur. İşte bugünler 8.lerin dilden dile konuşulduğu gündelerdir. Sultan duygularını tutsak bin yoldaşına günderdiği kartta şöyle ifade eder;

"Sevgili...."

Tutsaklık seni çabuk yakuladı. Ben Senin tutuklandığını yeni duydum. Senin alınıp - bırakıldığını zannediyordum. Neyse, bizim aamızdan değişen birşey yok. İaerisi dışarısı farketmiyon. Birde bakarsın 8. Ekiplerde sende olursun belkimi olur?...

"Sen nasıbsın, kimlerle kalıyorsun?,"

ailen görüşe geliyormu? Birşeye ihtiyacın varmı?

Bu arada direniş hızla sürüyor. Şehitlik, kahramanlık, ihanet hepsi bir arada yaşanıyor. Buradan direnişin coşkusuyla hepinizi kucaklıyoruz. Hoşçakal

Direniş hızla sürüyor, 1. yılı karşılama etkinlikleri için yoğun bir faaliyete başlamıştı. Yine Karakız en öndeydi.

"Günler geceler boyu direnişçilerden, sorumlu arkadaşlara, barikatçıları dan, halktan insanlara kadar önerileri, duygu ve düşünceler toplanmıştı. Karakız yine toplantıda, toplantıya koşuyor geceleri çok geç uyuyordu. O günlerde onda gördüğüm en güzel yan direnişin 1. yılını tutsak yoldaşlarımıza baronlarımıza, ailemize, şehitlerimize layık, görkemli bir kutlama olması duygusuydu. Elinde not defteri yüzünde tebessümün eksik olmadığı gündü. Öyle ki gece yarısı hazırlanan tiyatro metnini okuduğunda gözleri dolmuş, hazırlayan arkadaşına o duygularla dolu, sevgi dolu gözleriyle bakarak, içinde birşeyler kopmuş bir ses tonuyla "Eline sağlık çok güzel olmuş, bizi yaşatan o günlere geri götürdün" demişti... 1. Yıl etkinliklerini bir komite örgütleyordu. Ve komitenin sorumlusu sultan yoldu. Ama alt kadar oluşturulan tüm kesitlerinde doğal bir üyesiydi sultan. Şehitlik'in hazırlanmasında, kızı gecesinde, tiyatro çalışmalarında (şiir okumustu) duvar gazetesinde, şehitlerin, direnişin anlatıldığı açık hava panelinde, şehitler için verilecek yemekte, okunacak dualarda (cami ve cemevinde), cebecide yapılacak armada ve final konserinde hep sultan vardı. İşbölümü harika ortaya çıkan her aksaklıkta sultan vardır a özen.

1 yıl etkinlikleri görkemli olmuştu. Bu görkemde ve kitlesel katılımlarda sultanımızın izleri çok belirgindir. Final konserine bine yakın

insan katılımıydı. Akşam konser bittikten sonra barikat ateşleri başında çok tatlı sohbetler oldu. Sultanın gözlerinin içine alevle birlikte pırıl pırıl parlıyordu. Ateş başında oturup ateşi karıştırmayı, sohbet etmeyi çok severdi. Kıpır kıpır, mutluluğunu, aşkusunu her hareketiyle belli ediyordu.

Karakız direnişin lehine olan her gelişimde böyle mutluydu. Tersî durumlarda ise öfkeli ve kızgın olurdu. Onun ölüsü mücadele ve hareketiydi. İşte bu ikinedimleğe hizmet eden herşey onu mutlu eder, gösterirdi.

1 yıl etkinlikleri sonrası sürecin uzayacağı üzerine çeşitli sohbetler, değerlendirme toplantıları olur. Karakız mahalle örgütlenmesine daha çok yönelecektir. Barikatları sorumlu arkadaşlarda birine, direnişçilerin ihtiyaçlarını refakatçi arkadaşlardan birine dev eder. Aynıyine iale-dışlıdır direnişle. Bu dönemde Ali Rıza Demir ve Zeynep Arıkanda pehit düşerler. Aynı gün Ankara'dan Ayşe Başımur, Özlen Durakanın şehitlik haberi gelir.

Karakız mahalli alana daha çok zaman ayırmasının nederide ilerki günlerde daha net görülür. Mahallede yeni bir kitle gelişmesi başlayacaktır. Karakız bu gelişmanın sorumlusudur. Kitle gelişmesi için mahalleyi bölgelere böler, bu bölgelerde gelişecek komiteleri kendisi bizzat düzenler. Amaç mahalle halkının en geniş kesimlerine ulaşmak, sorunlarına direnişe bakışlarını ve mahalle için düşünülen gelişmelerin anlatılarak örgütlenmenin ve mücadelenin önünün açılmasıdır. Aynı zamanda barikatlardaki nöbetçiler için ideolojik-politik bir eğitim programı hayata geçirilecektir.

"Karakızla mahallede yapılacak kitle gelişmesinde aynı komitedeydik. Aynı zamanda barikatlarda yapılacak eğitim içinde birlikte düşüncü nöbetçi arkadaşlarla konuşur üzerinde

daha sonra sohbetler ederdik. Ve onun bir çok özelliğine halkla birlikte yaptığımız toplantılarda çok daha yakında vakip oldum. Onu örnek alıyordum kendime. Sultan mahalle hakkında büyük bir güven bırakmıştı. Karakız konuşunca herkes pür dikkat dinler, onun sorunlarını, düşünür, söylediklerine önem verirdiler. Evlerde oturması kalkmasıyla, giyimi kuşamıyla efendiliği, sadeligi, mütevaziligiyle hep örnekti bize. Hararetli bir sohbetin ortasında evin hanım yada kızı Gayys için kalkardı. Sultanda doğal bir refleksi sanki o evin doğal bir üyesiymiş gibi hemen Gayları alır dağıtırdı vs. Bunu yapacak yada üstün küride yapmazdı. Çok doğaldı.

Kitle çalışmalarını bir program dahilinde yürüyordu. Karakız nerde ne zaman toplanacağını, toplatıya kimlerin katılacağını, o bölgedeki insanların bize bakış açısını hep önceden ayarlar anlatırdı. Emekliydi, çalışkandı, paylaşmayı severdi. Kimi aksaklıklar yaşandığında bunları da hep kendi üzerine alır ve özzerdi. Bazı toplantılarda ortam gerginleşirdi karakız tereyağından kıl çeker gibi ortamı normallleştirir ve sonuca alırdı. 4 Kasım günü susurluk için bir yürüyüş örgütlenmişti. Ve gördük ki yaptığımız çalışmalar çok kısa bir sürede meyvelerini vermeye başlamıştı. Bu yürüyüşe mahalleden 100'e yakın katılım olmuştu... (!)

Direniş ve halk bütünleşmeye başlarken, düşman bunun farkına varır. 5 Kasım günü sabah gazetesine manşet attırarak kutucamın zeminini hazırlar. Ve öğlene doğru direniş mahallesine ölüm mangaları eşliğinde girer... "

"5 Kasım günü öğlene doğru köyünde polislerin yığınak yaptığı haberi aldık. Karakız sakin sakin barikat çadırında sabah'ta

çıkan haberi okuyordu. İlk barikat noktasına hızla hareket ettile. Bizim barikat noktasına ulaşmamızla düşmanın harekete geçmesi bir oldu. Sayımız azdı ve nöbetailerin çoğu ~~peşitika~~ için barikattan uzak sig bir noktadaydı.

Panzer harekete geçti, sloganlarımızla ve taşlarımızla karşıladık onları. Direniş bu defa direniş eylerinin önünde daha şiddetli olacaktı. Çıkturlar karılmış kapalı kurulmuştu. Panzerle girmeleri ancak alt yoldan mümkündü ki ordan gelmeleri onlar için dezavantajdı.

İlk panzeri taşla sloganla istediğimiz noktaya getirdik ve aukuşa dışardık. Ve senay ablanın direniş evinin önünden pazere molotof ve taş yağmaya başladı. Karakız evden fırladığında bir ara göz göze geldik. Gözleri yine öpke ve karaldık doluydu. Düşman panzerin halini görünce özel nişancıları, özel timleri, kar maskeli ölüm mangalarıyla etrafımızı kuşattı. Yüzlerce gaz bombası, plastik ve gerçek mermi yağmuruna tutulduk. Çatışma yarım saatin üzerinde bu biçimiyle sürdü. Yaralanmalar, gazlardan etkilenenler oldu bizi dağıtmaya direniş eylerine rahat rahat girmeye çalışıyorlardı. Karakız bir arada kitlemizi motive etmeye çalışıyordu. Düşmana konumlanışına göre kitleyi yönlendiriyordu. Karakız demek güven demekti cesaret ve militan bir ruh demekti. Ve artık karakızın dediği gibi "Cesetlerimizi cignemeden direnişçilerimize dokunamayacakları" onlar çok yakındı. Direniş evinin önünde feda eğlencisi Haydar bekliyordu, evin önüne doğru çekildik Gaz bombaları, kurşunlar devam ediyordu üzerimize yağmaya. Haydar hazırlığını bitirdi ve bedenini tutuşturdu. Sloganlar ve zafar işaretleriyle, alevlerin tutuşturduğu bedeniyle

Cenazesi Armutlu halkının omuzlarında taşındı. bir gelin gibi... Beyaz gelinliğiyle memleketinde toprağa verildi.

"Karakız bir ölümlü orucu günüllüydü. Hayalleri özlemleri vardı. "Gültekin olmak, Uğur olmak" derdi. "En iyisi Gültekin gibi düşmanın içinde patlamaktır" derdi. Şehitlerimizin yarattığı değerler üzerine sohbetimiz çok olurdus. "Şehit düşmek bir şey değil" derdi. "Şehit düşerken ben de yoldaşlarımız gibi partimizin değerlerine yeni değerler katmamaktan korkuyorum" derdi.

Mücadelenin hiçbir alanını küçümsemediğini görmedim ama şehirde yada kırdada gerilla olmayı çok isterdi. Hele dağlarda olmayı... Gerilla olmak bir köylünün kapisını çalması, onlarla sohbet etmeyi...

Evet yoldaş, evet komutan yoldaş öyle değerler eletinki şehitlerimizin değerlerine bunu sana nasıl anlatabayım Biliyorum sende istiyorsun anlatmamı ama yapamam bunu... Diyeceğim o ki yoldaş boynuzu büküp o güzel gözleriyle öyle derinden öyle içten bakışlarıyla rahat uyuy. O peşinden koşan seni nerede görseler yelegini çeken ayaklarını yere vuran boy boy çocuklarımızdan yaşlı ana ve babalarımıza, birlikte direndiğim, savuştığım. mücadele ettiğim yoldaşlarından, köyünde, Adanada, Kirsehirde seni tanıyan herkesin gözlerinden düşen bir damla yaşta, öfkeli bakışlarda, ağıt yakılan yüreklerde, intikam yeminlerimizde... Sen varsın Komutan.

Güle güle deniyoruz karakız canımız, canımızdan ötemiz bekle bizi.

O çok sevdiğin zafer halaylarımızla geleceğiz seni çok seviyoruz

Komutanımız :-

Sevgiyle - bağlılıkla